

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ آبان ۹۷

خطبه‌ی سالروز آغاز امامت حضرت مهدی (عج)

سلام بر خالق‌ی که همواره جان‌های مشتاق را بر سفره‌ی احسان غیبی منور مهمان می‌نماید تا انتظار را معنا کند؛ زیرا آنچه در باطن انسان‌ها در جوش و خروش است امید به نجات است. نجات از امواج خروشان‌ی که ویران‌کننده‌ی پایه‌های تخت و تاجی است که بزرگ‌ترین نعمت خالق یکتاست پس گنجینه‌ی خویش را می‌گشاید تا نمودار حق نمایان گردد. قلم را به دست بندگان داده امر می‌فرماید تا انتظار را معنا کنند.

عده‌ای به توصیفی زیبا از فرمان الهی بسنده کرده در قالب شعر و نثر آن را معنا می‌کنند. عده‌ای دم را غنیمت شمرده و امید به فرد را در قالب انتظار دور از عقل تصور کرده، منتظران را انسان‌هایی که در اوهام و خیالات آینده‌ای مشکوک هستند که توان زندگی را از خویش سلب نموده و به فردایی دل‌بسته‌اند که در پرده‌ی اوهام است.

عده‌ای به معجزه‌ی قرآن کریم روی آورده و در کنار کوه طور منتظر آمدن وعده‌ای هستند که هر لحظه جان کفر را از هم می‌درد تا با دستانی بیعت کند که توان حفظ ثروت خویش را دارند. آنان همان‌گونه که کتاب آسمانی می‌فرماید از نشانی که بر چهره دارند می‌شناسی. زمان نقاب از چهره‌هایشان بر می‌دارد تا نامشان آشکار گردد. نامی که همواره در حق درخشیده است. کسانی که معیار بندگی‌شان سود و زیان روزمره نیست بلکه اطاعتی است که زمان شاهد آن است. آنان به نامی عشق می‌ورزند که «بقیة‌الله» است در حیاتشان. حیاتی که مماتی به دنبال ندارد. زندگانی که مرگ را نمی‌شناسند. حرارت قلبشان در نام «مهدی (عج)» به آتش‌فشانی می‌ماند که هزاران نهال در نهان را از دل خاک می‌رویاند.

اینک مهمان وعده‌ای هستند که سال‌ها به عشقش جانشان گداخته است، «او خواهد آمد» تا همان‌گونه‌ای که شما را می‌بیند او را ببینید با چشمان سری که همواره در

کاسه‌ی خویش می‌چرخد شاید امامش را در لحظه تماشا کند. با تبسمی زنده شود که نامش عشق به امامت است، امامتی که زمان ودیعه‌دار تاج و تختش می‌باشد تا زمان‌ها از این موهبت الهی تهی نگردد. دست با محبت امامت گردن کفر را از جان‌ها جدا کند و آنچه باقی بماند عشقی باشد که همواره او را بخواند:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com